

1e preek over de doop

Het waterbad van de Geest

Bloed èn Geest

Kern van de doop is volgens Zondag 26 HC: we zijn gewassen met het bloed en de Geest van Christus. Haast hardnekkig wordt steeds opnieuw de Geest erbij genoemd, tot in antwoord 72 toe. Wanneer *wij* praten over de doop, doen wij dat meestal niet. De doop betekent voor ons vaak vooral: dat je bij God mag horen. En bij het doopwater denken we meteen aan de afwassing van de zonden. Toch is dit laatste de halve waarheid. Antwoord 70 laat zien dat God vérder gaat, na de vergeving van onze zonden. En ook dat laat de doop dus zien: we worden niet alleen gewassen met Christus' bloed, maar ook met zijn Geest.

Bad van de wedergeboorte

De Bijbel noemt de doop dan ook niet alleen 'de afwassing van de zonden' (Hand.22:16), maar ook 'het bad van de wedergeboorte' (Titus 3:5). Net als bij een 'gewone' geboorte begint voor iedere gedoopte een compleet nieuw leven. En net als bij een 'gewone' geboorte is dat ook hier enkel en alleen het werk van God! Zijn Geest maakt compleet andere mensen van ons. Mensen in wie het leven van Jezus zichtbaar wordt. Daar kunnen wij helemaal niets voor doen! Alles wat wij er zelf aan doen, deugt namelijk van geen kant. De doop zet hier dan ook radicaal een streep door: wég met al het kwaad dat er uit jouzelf naar boven komt, wég met 'de onreinheid van je ziel' (antw.6g). Dat is net zo radicaal als dat de Israëlieten weggingen uit Egypte. Wie gedoopt is, *is* bevrijd: je bént ervan gewassen (antw.6g), je hébt vergeving van de zonden. De zonde ligt achter je, er begint voor jou echt een nieuw leven.

Maar wie niet gelooft...

Nu is de praktijk natuurlijk dat we nog steeds zonde doen. Daar kan niemand omheen. Maar juist dan moeten we vasthouden dat we verge-

ving van zonden hébben. Net zoals de Israëlieten in de woestijn (Joh.3:14): de slangen waren er nog steeds, het dodelijke gif kwam ook nog steeds hun lichaam binnen, maar als ze omhoogkeken naar de koperen slang bleven ze toch leven. Precies zo wijst de doop ons naar het kruis: ondanks je zonden blijf je in leven! Maar juist dat is het moeilijkste wat er is. Niet als een doe-het-zelver je zonde afbetalen met goede werken, maar bij je zonden stilstaan, om daarin Gods genade te ontvangen. Alleen als je dat doet, ga je naar het licht. Met als gevolg dat God werkzaam is in alles wat je doet (Joh.3:21). De doop vraágt om geloof: vertrouw je toe aan Gods genade én Geest.

In één Geest gedoopt

Heel wat verschillen vallen op die manier weg. Je leert op een andere manier kijken naar elkaar: waar zie ik in zijn of haar leven God aan het werk? We zijn er niet om een oordeel over elkaar te vellen, maar om te zien hoe en waar Gods redding zichtbaar wordt. Dat bindt ons samen tot één lichaam. Die ene doop, en dus: die ene Geest. Zullen we het oude maar achter ons laten, ook als gemeente? En ons vanaf nu richten op het nieuwe? Deel maar met elkaar wat God in je leven doet. Bemoedig elkaar maar met wat je van God bij de ander ziet! (zie 1 Joh.2:12-14) Dan dient de doop inderdaad de versterking van je geloof, de opbouw van de gemeente en de eer van God.

Vragen / bespreekpunten:

1. Denk jij nog veel aan je eigen doop? Zo ja, op welke manier geeft het je steun?
2. Probeer eens te benoemen waar je de Heilige Geest in je leven aan het werk ziet? (gebruik hierbij Gal.5:22-23)
3. 'Geloof alleen', dat lijkt heel makkelijk. Maar ligt 'zelf doen' ons niet veel meer?